

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Haymonis, Episcopi Ante DCCC. Circiter Annos
Halberstadensis, Historiae Ecclesiasticae, Sive De Rervm
Christianarvm Memoria, Libri X**

Haimo <Halberstadensis>

Helmestadi[i], 1671

Cap. III. De ejus vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10968

Hujus scilicet Origenis vitam, & actus, & dogmata, si quis vult plenius nosse, legat Eusebium, de quo hic transferimus. Qui de eo tanta & talia scribit, quanta & qualia non est dignum huic compendio inferere; maxime cum noverimus, prædictum Eusebium, à quibusdam ecclesiasticis viris aliquantulum notatum fuisse, quod nimius fuerit in laude Origenis. Illud vero de eo breviter enarrabimus, quod etiam orthodoxi quoque, & religiosi viri diffiteri non possunt.

Origenes, Leonidis martyris filius, & ipse fere à pueritia voluntate martyr, & forsitan actu, nisi quia à matre, surripiente noctu vestes ejus, pia fraude præpeditus est, magnam à Deo & manifestam gratiam scientiæ consequitur, potens in Grammatica, & cæteris communibus literis, & in omni Philosophica eruditione apprime institutus. Maxime autem in lectione & doctrina divinorum voluminum, potentissimus illius temporis, & famosissimus indagator. Hic ergo, pro magna & incredibili scientiæ prærogativa, Doctor ecclesiæ apud Alexandriam à Demetrio istius loci Episcopo constituitur, cathedramque doctoris obtinet

net tertius post Pantænum & Clementem; cuius & ipse extitit auditor. Vbi dum verbum Dei palam, tam viros quam fœminas instituens, docet, & occasionem omnis turpis maledicti vult infidelibus excludere, quædam minus perfecti sensus exercet in proprio corpore, sed ferventis fidei, & nimiæ castitatis opera. Nam cum ante omnia præcepta Evangelica & voces Salvatoris observaret, & observari præciperet, illud Evangelicum attendens; quia sunt eunuchi, qui se castaverunt propter regnum Dei; dominicam vocem re atque opere mox in semetipso aggreditur adimplere. Tunc igitur maxime dat operam doctrinæ & prædicationi, quando adversarijs nulla derelicta est obrectandi suspicio. Tunc, ut Apostolus dicit, verbum Dei oportune prædicat, & importune, per diem & per noctem, publice & privatim, in abstinentia plurima, in jejuniis indeficientibus, vigiliis pene jugibus, ita ut, si quando parum aliquid somni naturalis necessitas exigeret, hunc ille non super stratum, quo omnino nullo utebatur, sed super nudi soli dependeret superficiem. Fertur autem, quod ex ejus auditorio plurimi de utroque sexu martyres effecti sunt. Extant ejus ingenii libri multi; inter quos in sacras Scripturas Commentarios edidit sane doctissimos. Item xxx. libros in partem quandam Isaiae Prophetæ commentatur: in Ezechiem quoque viginti & quinque libros, totidemque in Cantica

H

Canti-

Canticorum. Librum etiam de *Martyribus ad Ambrosium* scripsit, tanta & tam districta spiritus virtute, ut ejus sententiis, tanquam validissimis muris, multos ad martyrium stabiliret. Sunt & alia opuscula pene innumerabilia, quæ omnia in hoc compendio enumere non est opus. Sed illud præclarum fertur de eo, quod nunquam permisit ea, quæ in ecclesiis differebat, à notariis excipi, nisi quando jam l. x. ætatis agens annum, multo usu & labore plurimum fiduciæ in verbo Dei acceperat. Iam scilicet, quando in eo erat vitæ gravitas, & maturitas ætatis, & multa experientiæ authoritas. Inter quæ eruditiorum suarum studia ne illud quidem omisit Origenes, perscrutari & addiscere Hebrææ linguæ virtutem, ut cognosceret vel ea, quæ à Iudeis leguntur, qualia sint; vel cæterorum interpretum, qui præter lxx interpretati sunt, quanta esset eruditioris diversitas: Ita ut præter istas, quæ in usu sunt, Aquilæ; vel Symmachi, vel Theodosianis, invenerit etiam alias interpretationes, in absconditis & secretis latentes; in quibus nec nomina quædam interpretum reperit scripta. Dicit autem, quod aliam repererit in Actiaco littore, apud Nicopolim, aliam in Hiericho; atque alias in aliis locis. Sed & adversum hæreticos confutandos, tam viva voce, quam librorum discretis disputationibus, elaboravit. Nam & Berillum, Bostræ urbis Arabiae Episcopum, qui dicebat Salvatorem nostrum neque existisse ante carnis nativi-

nativitatem, neque propriam habere divinitatis existentiam, sed hoc solum, quod paterna deitas in eo habitaret; disputando confutavit; & Celsum quendam, Epicureum Philosophum, qui contrarios libros fidei scripserat.

H A Y M O.

Vnde plurimum admirari non sufficio, quod vir tam illustris, tam aperte rebellans & obvians hæreticis, devolutus sit in notissimam hæresin & errorem, scilicet: quod Seraphin in Esaia Spiritum Sanctum exposuerit, & in alio loco de pœnitentia diaboli scripsierit, & de absolutione reproborum post mille annos, & multa alia, quæ orthodoxæ fidei adversantur; maxime cum abstinentissimæ & castissimæ vitæ fuisse referatur, & tam præclaræ doctrinæ, tamque puri & lucidi sermonis.

H A Y M O.

Ego sane de eo, salva fide patrum dixerim, vel quod hæc omnino non scripserit, sed ab hæreticis, ob præclarum nomen ejus obfuscandum, maligne conficta sint & conscripta, & nomine suo prætitulata; vel, si scripsit, non statuit ex sententia, sed disseruit ex opinione. Nam, ut ipse dicit, Philosophorum & hæreticorum dogmata didicerat, ne ad eos convincendos imparior esset, si ignoraret, quæ apud ipsos erant. Et fortasse cum in aliquibus locis scribendo attingit eorū errores, calumniatus aliquis est, hoc à semetipso dixisse.

xisse. Quod si vero prædictas hæreses, ut placet quibusdam, ex sententia scripsit, valde compatiendum est, tam erudit pectoris viro, qui tantam nobis eruditio copiam ministravit. Cujus vitia, si quæ sunt in scriptis, potest eorum, quæ fideliter scripsit, lumenosus quidam ac cælestis splendor exsuperare. De quo & à patribus dictum est, quia *ubi bene scripsit, nemō melius.* Quod autem erratum est ab Origene, & contra orthodoxam fidem aliquid descriptum, opinor hoc ei accidisse, quod nimio lectionis studio Philosophos est amplexus. Attigerat enim, & omnino assecutus fuerat, secreta *Platonis & Pythagoræ, Zenonisque Stoici, & Cerinthi* volumina, ceterorumq; Philosophorū. Et fortasse, quia nimis est immoratus, & diutius cebit de calice Babylonis inaurato, quodammodo coactus est de ejus fæce in sacram scripturam aliquid effundere. Ex quo valde & vigilanter cavendum est ecclesiasticis viris, ne nimis Philosophicis institutis dent operam, ne forte, cum inebriati fuerint inanibus poculis, & tumidis assertionibus inflati, difficilius retracto pede ad humilitatem Christi revocentur, & tardius fidei nostræ acquiescant, quandoquidem edicti sunt contraria. Nec hoc dicendo artium lectors damnamus, vel artes; nam & ipsæ non inutiliter leguntur, ad profundas quæstiones enodandas, & pertractandas rationes. Quippe ipsa est domina artium, & ei cæteræ ut pedissequæ famulantur. Verum quosdam Schœ-

Scholasticos non mediocriter reprehendimus, qui libris gentilium tam familiariter adhaerent, & totos se immergunt, ut totum pene in eis suæ cursum eruditio-
nis consumant. Quam honestius erat ecclesiasticæ
intendere disciplinæ! quam rectius & facilius Sacræ
Scripturæ libros addiscere! Quibus legēndis si da-
rent operam, paucioribus certe temporis spatiis
totam in se Bibliam transfunderent, quam omnes
illas frivolas, & penè inutiles scientiolas, qui-
bus occupantur. Sed ecce dum nimis Origeni in-
tendimus, & ejus occasione hunc facimus excursum,
contra legem compendii, pene cæterorum, qui per
idem tempus fuerunt, & verbo & exemplo juverunt
ecclesiam, oblii sumus. Vnde nunc ad narrationis
ordinem revertamur. *Severus regnat annis xix.*

CAP. IV.

De Alexandro, Episcopo Hierosolymorum.

Itaque, *Severo Imperatore xix. annis functo impe-
rio, & tunc tradito filio ejus, Alexander quidam, de
quo ante memoravimus, confessionis titulo satis cla-
rus, Hierosolymorum Ecclesiæ subrogatur Episco-
pus; cum forte, ex gente Cappodocum, ubi erat præ-
claræ urbis Episcopus, Hierosolymam orandi gratia
advenisset, & omnibus divino oraculo innotuisset,
tali voce cœlitus emissa; Suscipite Episcopum, qui vobis
& Deo destinatus est!* Captus ergo, non sinitur ad pro-
prium Episcopatum reverti, sed ibidem residere co-
gitur;